

ע"פ 44525/11/21 - מ.ו. השקעות בע"מ נגד ילנה ניאזוב

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 44525-11-21

ניתן ביום 02 דצמבר 2021

המערערת

מ.ו. השקעות בע"מ

המשיבה

ילנה ניאזוב

בשם המערערת - עו"ד ד"ר משה וינברג ואח'

בשם המשיבה - עו"ד רועי גיל

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט-ליבנה

1. לפניי ערעור על החלטת שופטת בית הדין האזורי תל-אביב מיום 10.11.2021 (השופטת אופירה דגן-טוכמכר; סע"ש 59848-10-18 ו-סע"ש 64347-10-18), שלא לפסול עצמה מלשבת בדין בתביעה שהגישה המשיבה כנגד המערערת ובתביעה שכנגד שהגישה המערערת כנגד המשיבה.

הרקע לערעור

2. ביום 24.10.2018 הגישה המשיבה את תביעתה נגד המערערת לבית הדין האזורי לעבודה תל-אביב (סע"ש 59848-10-18), בדרישה לקבל תלוש משכורת על חודש עבודתה אצל המערערת בחודש אוגוסט 2018, לרבות פרטים על השעות הנוספות שעבדה באותה התקופה. המשיבה התפטרה מעבודתה בראשית חודש אוגוסט 2018 לאחר טענות להתעמרות לכאורה, וכל זאת כפי שעולה מכתב התביעה.

3. ביום 25.10.2018 הגישה המערערת תביעה שכנגד (סע"ש 64347-10-18), בשל טענתה כי המשיבה נטשה את עבודתה אצל המערערת ללא הודעה מוקדמת, תוך שהיא משתמשת לכאורה באמצעים שאינם כשרים לשיבוש העבודה אצל המערערת - ובכלל זאת השמדת חומר עבודה, העלמת מידע ונעילת מסמכים במחשבי המערערת, לצד שימוש שלא כדין לכאורה בחומר חסוי של המערערת, וכל זאת כפי שעולה מכתב התביעה שכנגד.

4. דיוני ההוכחות בתיק נדחו מספר פעמים בשל בקשת המשיבה, וביום 12.9.2021 התייצבו ב"כ הצדדים לשיבת תזכורת בתיק, לאחר שבית הדין קמא קבע שהמסמכים הרפואיים שהביאה המשיבה בבקשתה לדחות את הדיונים אינם קריאים, וכי מדובר ב"השחתת זמן שיפוטי יקר" כאמור בהחלטת בית הדין קמא מיום 12.9.2021.

5. ביום 22.9.2021 הגישה המבקשת בקשה לפסלות שופט (להלן: "**בקשת הפסלות הראשונה**") וזאת בשל החלטת בית הדין קמא שלא לחייב את המשיבה בהוצאות על אף קביעת בית הדין קמא כי המשיבה הביאה לבזבז זמן שיפוטי כאמור לעיל אשר לטענתה מעידות כי דעתו של בית הדין ננעלה.
6. ביום 29.9.2021 ניתנה החלטת בית הדין קמא בבקשת הפסלות הראשונה. בהחלטתה השופטת דגן-טוכמכר קבעה כי נסיבות העניין אינן מעידות על חשש למשוא פנים מצד המותב, תוך שנקבע בהחלטה כי "**אין למותב כל דעה קדומה או עניין אישי בתוצאת ההליך. התביעה מתבררת בפני המותב בלב פתוח ובנפש חפצה, במקצועיות ובהגינות, על יסוד הדין והראיות שמובאות בפניו, על פי מיטב שיקול הדעת והניסיון השיפוטי**". על החלטה זו לא הוגש ערעור.
7. לאחר דחיית בקשת הפסלות הראשונה, התקיימו שני דיוני הוכחות בימים 12.9.2021 ו-4.11.2021. כפי שעולה מבקשת המערערת ומתשובת המשיבה כמו גם מהחלטת בית הדין קמא נשוא ערעור זה, במהלך הדיון ביום 4.11.2021 בית הדין קמא הציע לצדדים סילוק הדדי של התביעות.
8. ביום 7.11.2021 הודיעה המערערת כי היא מקבלת את הצעת בית הדין, ובהתאם ניתנה החלטת בית הדין למשיבה על מתן עמדתה בנוגע להצעת בית הדין. ביום 8.11.2021 בעקבות בקשת הבהרה אשר הוגשה על ידי המערערת בנוגע למועדי הגשת הסיכומים בתיק, ניתנה החלטת בית הדין הקובעת כי הסיכומים יוגשו במועד הקבוע, קרי ביום 15.11.2021, ורק לאחר מכן תגיש המשיבה את עמדתה להצעת בית הדין.
9. ביום 9.11.2021 הגישה המערערת בקשה נוספת לפסילת שופט נשוא ערעור זה, בשל טענותיה כי השופטת דגן-טוכמכר מוטה לטובת המשיבה (להלן: "**בקשת הפסלות השנייה**"). לטענת המערערת, כיוון שהשופטת דגן-טוכמכר החליטה שלא לחייב את המשיבה בגין הדחיות החוזרות והנשנות בדיוני ההוכחות, הביעה ביקורת על אי-התייבשות המערערת לדיון שנערך באמצעות ב"כ הצדדים, ולאחר שהציעה לצדדים למחוק את התביעה והתביעה שכנגד ללא צו להוצאות.
10. ביום 10.11.2021 ניתנה החלטת בית הדין קמא בו נדחתה בקשת הפסילה, וניתנה אורכה למשיבה להציג את סיכומיה עד ליום ה-22.11.2021. בהחלטתו קבע בית הדין קמא כי "**נהג בנציגת הנתבעת בנימוס, הגם שהציג לה שאלות קשות לגבי התנהלות הנתבעת**" (סעיף 2 להחלטה), וכי "לא חסך את ביקורתו גם מהתובעת" (סעיף 3 להחלטה). עוד הבהיר בית הדין כי "**אין לו כל עניין אישי בתוצאות ההליך, אין לו שום הכרות מוקדמת או העדפה של מי מהצדדים או באי כוחם, וככל שהצדדים לא יגיעו להסכמות, יכריע בהליך על יסוד הדין, העדויות, התמלילים והמסמכים שהובאו לפניו**" (סעיף 7 להחלטה).
11. על יסוד החלטה זו הוגש הערעור שלפניי.

הערעור

12. ביום 18.11.2021 הוגש הערעור שלפניי, במסגרתו שבה המערערת על טענותיה כפי שהובאו בבקשות הפסלות הראשונה והשנייה. עיקר טענותיה של המערערת הינן שהחלטת השופטת דגן-טוכמכר שלא לפסול עצמה שגויה, כיוון שאינה מתייחסת כראוי לטענות שהועלו בבקשת הפסילה השנייה. יתרה מכך, טוענת המערערת שהשופטת דגן-טוכמכר התייחסה בהערות מבזות כלפי נציגת המערערת, ולא נהגה באופן דומה כלפי המשיבה, באופן המעיד על הטיית לטובת המשיבה. לטענתה, התנהלות זו של השופטת מעידה כי

דעתה "ננעלה" כלפי המערערת, ומפרה את חובתה של השופטת לנהוג בשוויון.

13. באותו היום הוגשה מטעם המערערת בקשה לעיכוב ההליכים בבית הדין קמא. ביום 22.11.2021 ניתנה החלטתי על דחיית הבקשה מן הטעמים המפורטים בהחלטה, ובעיקרם שבקשה לפסלות שופט אינה מצדיקה את עיכוב ההליך, אלא מטעמים מיוחדים שלא הוצגו במקרה דנן.
14. ביום 21.11.2021 הוגשה תגובת המשיבה לערעור. בתגובתה דחתה המשיבה את טענות המערערת בדבר הצורך בפסלות השופטת, תוך שטענה כי המערערת לא "ננזפה" או "הותקפה בבוטות" במסגרת הדיונים בהליך (סעיפים 11 ו-12 לכתב תגובה), וכי מדובר ב"השחתת זמן שיפוטי יקר והטחת עלבונות בשופטים" מצד המערערת (סעיף 14 לכתב התגובה).

דין והכרעה

15. אקדים ואציין כי לאחר שעיינתי בטענותיו של המערערת, בתיק בית הדין האזורי ובכלל החומר שבפניי, לא שוכנעתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט", כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. אעמוד להלן על הטעמים לכך.
16. הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט [ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 יוסי ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ (נבו) 3.3.2021]. יתר על כן, עילת הפסלות נבחנת באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו למשל: עפ"ס 41366-07-20 מרדכי גצב - מ.נ. חדרי ילדים בע"מ (2.8.2020)).
17. ככלל, השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך, ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקר קיצוני בלבד [ראו למשל: עפ"ס 26960-04-21 אהרון רשף - משרד עורכי דין - סיבובי (נבו) 25.4.2021].
18. במקרה דנן, אינני סבורה כי האמירות של השופטת דגן-טוכמכר, כפי שפורטו בפרוטוקול, מעידות כי דעתה "ננעלה" ביחס לניהול המשך ההליך. יתרה מכך, טענות המערערת כי מעצם כך שבית הדין הציע לצדדים על מחיקת ההליך מהווה ראיה לכך שדעתו של בית הדין ננעלה הינן טענות משוללות כל יסוד. יובהר, כי חלק מתפקידיו של בית הדין הינן לנסות ולהביא את הצדדים להסכמות במטרה לחסוך זמן שיפוטי ובמטרה להביא לפתרון מיטבי עבור הצדדים, ובוודאי שאין בכך בכדי לקבוע כי דעתו של בית הדין נוטה לכאן או לכאן.
19. למעלה מן הצורך אציין כי בשים לב לכך שהמערערת הגישה את בקשת הפסלות הראשונה, ועל אף שבקשה זו נדחתה בחרה שלא לערער על החלטה זו, ומשלא ניכר כי חל שינוי כלשהו המצדיק בחינה נוספת של הבקשה, הרי שדי בכך בכדי לקבוע כי גם המערערת עצמה קיבלה עליה את ההחלטה. הגשת בקשות חוזרות ונשנות לפסלות שופט מעלות חשש כי המערערת עושה שימוש בהליך זה בכדי להשיג מטרות אחרות אשר לא לשמן נועד הליך זה.

20. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי מדובר במקרה קיצוני שבו יש להתערב בשיקול דעתה של השופטת, הסבורה כי היא יכולה להמשיך ולנהל את ההליך באובייקטיביות. יתרה מכך, לא מצאתי ממש בטענה כי החלטת בית דין קמא מיום 10.11.2021 אינה מתייחסת כראוי לטענות שהועלו בבקשת הפסלות, ובכל מקרה אין בכך כדי לקבוע שנדרש לקבל את הבקשה, שכן הליך פסלות שופט שמור כאמור למקרים חריגים בלבד.

21. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי טענות המערערת מעלות חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים בניהול ההליך על ידי השופטת שבדיון, ומשכך דינו של ערעור הפסלות להידחות.

22. אשר על כן, הערעור נדחה. אין צו להוצאות בערעור. 5.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ב (02 דצמבר 2021) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

**ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה**